

Prerok Mohamed v onstranstvu in njegovo pričevanje o rešitvi iz pekla

Iz krščansko teozofskega spisa [št. 64-1](#).

Od Očeta Jezusa po nareku prejel Franz Schumi (Franc Šumi)
v Gradcu od 18 - 28 julij 1901.

Pričevanje preroka Mohameda o tem kako je prevzel krščansko vero.

Prevedel Renato Grobelnik
Uredil Janko Žagar

8. Skrivnostni novi brat z imenom »Ljubezen«

(Zli duhovi so hoteli zajeti družbo. Swedenborg jim je pridigal o ljubezni in usmiljenju. Razdelitev obroka, ki ga je blagoslovil brat Ljubezen, tako da ga je bilo dovolj za vse. Ljubezenska zahvala pred jedjo. Zli duhovi so bili povabljeni, naj živijo krščansko in ostanejo z družbo, kar so tudi sprejeli.)

1 Medtem ko so bili vsi zatopljeni v Swedenborgov govor, so se z vseh strani nad gorsko kotlino dvignili črni oblaki in jo tako rekoč povsem obdali. In še preden je družba prav opazila, kaj se dogaja, je začelo silovito bliskati in grmeti, in edini dostop do gorske kotline je bil poln zlih duhov, ki so se pripravljali, da bodo družbo obravnavali kot ujetnike in jih ne bodo več pustili ven.

2 Vsi so zdaj zaskrbljeno pogledali novega brata, kaj bo rekel na to stisko. Ta pa je ostal miren in je ravnodušno opazoval početje zlih duhov. To pa je zaskrbljeno družbo začudilo, zato so se obrnili nanj in ga vprašali, kaj naj storijo, da se rešijo. Novi brat pa je ostal tih in miren ter je pokazal na Swedenborga, ki pa je tam stal ves prestrašen in se ni spomnil ničesar pametnega, kar bi jim lahko svetoval. Medtem ko je družba še stala in se posvetovala, so se zli duhovi približali in hoteli vso družbo ujeti. Tedaj se je Swedenborg opogumil in nad jimi zagrmel: »V imenu Boga Jezusa Kristusa, umaknite se od nas!«

3 Ko so zli duhovi to slišali, so obstali in si niso upali iti naprej, tako da sta obe strani neodločno stali na mestu in se med seboj gledali. Tedaj je novi brat rekel Swedenborgu: »Dragi brat, saj poznaš Sveto pismo, in tam piše: »Delaj dobro tistemu, ki ti dela hudo.« Daj jim najprej duhovno, potem pa še telesno hrano; morda se bo z njimi kaj dalo storiti. Polni so sebičnosti in sovraštva, pridigaj jim o ljubezni in usmiljenju!« Takoj se je Swedenborg lotil tega in zlim duhovom eno uro pridigal ter uporabil vso svojo duhovno moč, da bi jih privedel do spoznanja resnice.

4 Ko je s pridigo končal, jim je rekel: »Glejte, dragi, a zelo nesrečni bratje, tukaj imamo s seboj hrano, vi pa ste lačni, to se vidi na vaših obrazih in telesih. Ali ne bi želeli od nas sprejeti dejanja ljubezni, v smislu tega, o čemer sem vam pridigal? Kajti vidim, da ste zelo lačni.«

5 Zli duhovi, ki so zaradi dobrote, ki jim je bila izkazana, takoj prenehali z nevihto, ki so jo že začeli razvijati, so potegnili nazaj svoj zli fluid, zaradi katerega so oblaki potemneli, in so pozorno poslušali, kaj Swedenborg pridiga. Ko je Swedenborg s pridigo končal in jim ponudil tudi hrano, da potešijo lakoto, so postali zelo veseli in so prosili, naj jim dajo to, kar imajo, kajti čutili so veliko lakoto.

6 Zdaj je družba odprla svoje vreče, vzela ven živila, ki jih je prinesla s seboj in se pripravil, da jih razdeli. Tedaj je vstal novi brat in rekel: »Dragi bratje, za vse, kar človek stori, je treba prositi za blagoslov Boga, ljubečega Očeta, da bi imelo, kakor nekoč na gori nasproti Kafarnauma, tudi blagoslov in bi nasitilo množico. Kajti vidite, da je število lačnih zelo veliko in zaloga ne zadošča za vse. Zato zložite vso zalogo skupaj in jaz jo bom blagoslovil v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha, in živimo bomo v dobri veri, da bo zadostovala za vse. Kajti vera zmora veliko; zato storite tako, kakor vam svetujem.«

7 Vsi so začudeno pogledali novega brata, kako zmore on, ki so ga vendar sami oblekli in spravili v dobro in spodobno stanje, imeti takšno vero, da bi se z njegovim blagoslovom živila lahko pomnožila.

8 Ta pa je rekel: »Ali ne poznate Kristusovega izreka, ko je rekel: »Če imate vero kakor gorčično zrno in rečete gori: Vrzi se v morje, se bo vrgla.« Zato tudi mi gojimo trdno vero, ko blagoslovljamo svojo hrano, da je bo dovolj, da nasiti vse.« Tedaj je družba rekla: »Dobro, brat, če imaš tako veliko vero in takšno zaupanje, jo blagoslovi, da bodo vsi siti.«

9. In novi brat (ki sem bil Jaz, Jezus, sam) je blagoslovil živila in jih dal razdeliti, in za vso družbo ostalo je še toliko, da vsega niso mogli pojesti. Ko so bila živila razdeljena, je novi brat rekel: »Preden jeste, se je treba v srcu zahvaliti nebeškemu Očetu z ljubezensko molitvijo ali ljubezensko zahvalo, potem pa uživajte hrano,« kar so takoj storili. Zdaj so začeli jesti in se niso mogli dovolj načuditi dobrotljivosti hrane. Tudi družba je začudeno gledala, saj so bile te jedi v primerjavi s tistimi doma precej manj okusne in dišeče.

10 Zato so začudeno gledali novega brata, ki pa se je delal, da tega ne opazi, in je gledal le hrano, ki jo je jedel, tako kot ostali v družbi. Tudi Swedenborg je bil v svojih mislih v dvomu glede novega brata, ki ga je skoraj povsem nagega našel v temnem peklu in ki je zdaj vse spravljal v začudenje. Končno ni več zdržal, šel je k novemu bratu in ga vprašal: »Poslušaj, dragi brat! Ali ti ta dober okus in vonj jedi nista nenavadna? Mar ni tu Božji blagoslov vidno z nami?«

11 Novi brat pa je povsem flegmatično rekel: »Glej, dragi brat, ljudje so Božji otroci; ali naj ljubi Oče v nebesih ne bi imel veselja nad njimi, kadar ravnajo po Njegovih zapovedih ljubezni? Vi ste zle duhove nagradili z dobrim, in tako tudi vaš Oče dela vsak dan; zato ni nič čudnega, da nam je po svoji ljubezni blagoslovil hrano, jo pomnožil in naredil okusno.«

12 Te besede, izgovorjene tako glasno, da so jih vsi slišali, so vzbudile veliko navdušenje na obeh straneh, tako pri zlih kakor pri dobrih duhovih v družbi; s tem pa je bil tudi odstranjen videz, da bi bilo v novem bratu skrito kaj posebnega, in jedli so naprej. Ko so vsi končali z jedjo in je še vedno ostalo dovolj, se je novi brat spet oglasil in rekel: »Preostanek shranimo, za dobro hrano pa se iskreno zahvalimo nebeškemu Očetu, da nam bo tudi v prihodnje v svoji dobrotljivosti podaril poseben čudežni blagoslov, tako kot tokrat,« kar so tudi vsi takoj storili.

13 Nato se je novi brat obrnil k zlim duhovom in jih vprašal: »Dragi bratje, ali vam ne bi bilo ljubše ostati pri nas in živeti po Božjih zapovedih, da bi tudi vi postali srečni in vam ne bi nič manjkalo?«

»O da, radi bi ostali pri vas, toda zaviti smo v tako umazane cunje, da bi bilo za vas velika sramota živeti skupaj s takšno drhaljo. Poleg tega ne razumemo tako lepih navad in dejanj ljubezni kakor vi, zato bi bili med vami grobe klade in prav nespodobni ljudje. Kaj praviš na to?«

14. Novi brat, ki ga bomo odslej imenovali brat Ljubezen, jim je odgovoril: »Lepe navade in manire se vzgojijo z ljubeznijo in spoštovanjem, boljša oblačila pa dobi vsak duh od Boga samega, kadar je dober in ljubeč do svojih manjših in potrebnih bratov; kajti kakor je dejavna vaša ljubezen, tako se spreminjajo tudi vaša oblačila in vaša stanja. Mi pa od vas ne zahtevamo nič drugega, kakor da ste kakor mi ljubeči in ponižni. Če vam je to všeč, lahko ostanete pri nas in mi vas bomo v vsem poučili.« Duhovi so se zdaj posvetovali, kaj naj storijo,

in so končno sklenili, da je vendarle najbolje stopiti v nova stanja, saj je to mnogo bolje in lepše kakor prej. In tako je zelo velika množica peklenskih duhov prestopila k družbi in bila takoj poučena v najpomembnejših pravilih vedenja.

9 Kako ljubeče nebeški Oče skrbi za svoje otroke!

(Novo presenečenje kot sad delovanja ljubezni do bližnjega. Kako Oče ljubeče skrbi za svoje otroke. Slavospev Očetu. Novo iskanje pomoči potrebnim ubogim. Prihod v mohamedansko naselbino in sovražna sprememba razporeditve proti kristjanom. Vprašanje, zakaj se Mohamedove obljube niso izpolnile. Dokaz, da je krščanska vera prava. Dvom mohamedancev.)

1 Ko se je pouk končal je vsa družba odrinila in se vrnila v pokrajino, od koder je prišla. Ko so se vrnili, so našli kraj povsem spremenjen in še lepše urejen kakor prvič. Zavladalo je veselo vzklikanje in vsi so si hiteli ogledovat novosti, ki so se izredno prikupno in lično razkazovale v hišah, vrtovih in nasadih.

2 Novi bratje so novo stanje smeli gledati, čeprav njihova duhovna zrelost še ni bila na to povsem pripravljena; toda kjer se eden veseli, drugi ne sme biti žalosten in odrinjen. Tedaj je stopil naprej brat Ljubezen in rekel: »Vidim, da je tu veliko več novih hiš, vrtov in nasadov, kakor jih je bilo ob našem odhodu. Zato verujem, da jih je nebeški Oče dal pripraviti za nove brate in prijatelje. Pustimo jim, da jih naselijo in se z nami veselijo naše sreče.«

3 S tem predlogom so se vsi strinjali, in novi prijatelji so odšli v hiše, ki so bile zanje pripravljene. Kako pa so se razveselili, ko so vstopili! Za vsakega novega prebivalca ni bilo le vse potrebno že pripravljeno, temveč so jih čakale tudi nove, tako lepe obleke, kakršne je nosila družba sama.

4 Takoj so si jih naredili, stopili med prijatelje in jim pokazali nova oblačila. Vsem je to prineslo veliko radost, saj med njimi ni bilo več nobene razlike. Znova je stopil mednje brat Ljubezen in spregovoril: »Vsa hvala, vsa zahvala, vsa čast in vsa ljubezen naj se dvigne k dobremu nebeškemu Očetu, ki nas je tako milostno oskrbel in obdaril. Zato mu služimo in delajmo dobro njegovim otrokom, kajti kakor jasno vidite, mu je največje veselje, ko ga njegovi otroci ljubijo in iz te ljubezni ljubijo tudi svoje brate in sestre ter jim izkazujejo dobrote.«

5 Z vseh strani so se slišali pritrjujoči glasovi. Tako se je družba po tem dobrem »ulovu« močno povečala, saj je bilo novih prijateljev mnogo tisoč, ki so po tej nagradi postali dobre volje z vsem srcem in razumom predani novemu redu življenja. Sklenili so, da ne bodo dolgo brezdelni, temveč bodo kmalu znova odšli na pot, da bi spet mogli delati dobro tam, kjer prebivajo pomoči potrebni ljudje.

6 In že po nekaj dneh je vsa družba starih in novih bratov, ki so zdaj tvorili eno samo skupnost, odrinila na novo iskanje ljudi, ki jim je mogoče duhovno in telesno pomagati. Ni trajalo dolgo, ko so naleteli na velik kraj, poln najrevnejših prebivalcev. Ti so takoj pristopili k novim prišlekom in jih vneto prosili za hrano in oblačila.

7 Brat Ljubezen pa jim je naročil, naj malo počakajo, kajti prej je treba razjasniti nekatere

druge reči, preden bodo prejeli želeno. »Predvsem nam povejte: kako je z vašo vero?« Odgovorili so: »Z našo vero je vse dobro. Mi smo Mohamedanci in trikrat na dan molimo k Alahu, kakor nas je učil naš prerok Mohamed.« Tedaj je brat Ljubezen dejal: »Kaj pa boste rekli, če vam povemo, da smo mi kristjani?« »Kaj, kristjani ste? Neverni giaurji ([ali kafir](#))!« 8 »No, lepa banda, takšne bi bilo treba temeljito pretepsti - bila bi to lepa priložnost, da se vam maščujemo.

9 Vi ste psi, ki nočete sprejeti edine prave vere in ste še sovražno razpoloženi proti nam! Povejte, od kod prihajate in kaj iščete v našem kraju, kjer živijo sami pravi verniki? Ne boste je odnesli s celo kožo!«

10 Tedaj je brat Ljubezen začel govoriti: »Dragi prijatelji, mi smo dobri ljudje in prišli smo, da vam storimo dobro, ne pa da bi se z vami krvavo spopadali. Vedite tudi, da smo v duhovnem svetu, kjer so za trpljenje na Zemlji, če smo živeli po Božjih zapovedih, pripravljene nagrade. Povejte mi torej, če je vaša vera prava - zakaj se obljube vašega preroka niso izpolnile? Zakaj ste lačni, napol goli, raztrgani in celo zanemarjeni?« Ob teh besedah so se pravoverni mohamedanci zmedli in niso znali odgovoriti.

11 Brat Ljubezen je izkoristil njihovo zadrego in nadaljeval: »Vi pravite, da smo kristjani neverniki in psi. A pogledjte nas: lepo smo oblečeni, naši obrazi so polni in vedri, medtem ko ste vi zanemarjeni. Ta razlika je viden dokaz, da je naša vera prava, vaša pa zmotna. Tukaj govorijo dejstva - besede lahko molčijo. Dobro se pogledjte in pogledjte nas, in dokaz vam bo jasen.«

12 Na to niso imeli odgovora, zato so vprašali: »Kako nam lahko dokažete, da je vaša vera prava, naša pa napačna? Vedno smo slišali, da je naša edina prava, vse druge pa herezija. Res je, da ste lepo oblečeni, a to ni odločilno. Tudi na Zemlji so ljudje lepo oblečeni in dobro rejeni, pa so vendar slabi in neverni, tako da nam ne morete predložiti kot dokaza.«

10 Mohamed je leta 1653 prestopil h krščanstvu

(Zahteva po Mohamedu kot priči vere. Brat Ljubezen je Mohameda imenoval zapeljivca ljudstva, kar je med mohamedanci sprožilo veliko ogorčenje in grožnje s pretepom. Mohamed je bil na klic brata Ljubezni poklican navzdol, se prikazal in imel ganljiv spovedni govor o svojem nekdanjem lažnem prerokovanju; za to je bil kaznovan z najnižjim peklom, od koder ga je rešil brat Ljubezen.)

1 »Dobro,« je dejal brat Ljubezen, »povejte Mi torej, kakšen dokaz bi bil za vas odločilen in neizpodbiten, da ste samo vi pravoverni, mi kristjani pa zablodeli in krivoverci, ker nas nazivate z izrazom 'giaur'?«

2 To vprašanje jih je znova spravilo v zadrego, saj nanj v prvem trenutku niso bili pripravljene. A kmalu so si opomogli in rekli: »To bi nam lahko povedal le naš prerok Mohamed. Toda kje je zdaj? Kdo ve, kje ga je najti, da bi slišali njegovo sodbo?«

3 Brat Ljubezen je odgovoril: »Vaš prerok, ki pravzaprav ni bil prerok, temveč verski zanesenjak in zapeljivalec ljudstva, ker vam je sestavil vero po lastni meri, tako da po smrti

prihajate v tako bedna, mnogi celo še bednejša stanja, kakor ste zdaj. Bilo bi Mi ga lahko najti, Jaz vem, kje se nahaja. Vprašanje pa je, ali boste verjeli Meni in njemu, ker ga nikdar niste osebno poznali. Povejte Mi torej, kakšen je vaš odgovor?«

4 Besede o zapeljivcu ljudstva in ustanovitelju lažne vere so jih razburile. Zato so dejali: »Ne boš odšel od tu, dokler nam svojih trditev ne dokažeš. Sicer te pretepemo, da obležiš, ti krščanski bahač in hudobni pes!«

5 »Vedel sem, kaj vam ne bo všeč,« je mirno odvrnil brat Ljubezen, »zato sem povedal resnico. In pripravljen Sem vam dokazati, da Sem govoril resnico. Zato vas znova vprašam: kakšen popoln dokaz zahtevate od Mene glede na to kar Sem rekel?

6 Mohamedanci so znova obstali, ker je brat Ljubezen te besede izrekel trdno in skoraj izzivalno. Umaknili so se nekoliko stran in se posvetovali.

7 Čez nekaj minut so se vrnili in rekli: »Kdo drug kot Mohamed bi nam lahko povedal pravo resnico? Tvojim besedam kot giaurju ne moremo verjeti. Poskrbi torej, da nam privedeš Mohameda, sicer boš občutil naše roke, da boš drugič vedel, kako govoriti z Mohamedanci in ne žaliti njihove verske časti.« To so izrekli v prepričanju, da bratu Ljubezni nikakor ne more uspeli priklicati Mohameda.

8 Brat Ljubezen jih je vprašal, ali si resnično želijo Mohameda in ali so pripravljeni, da ga vprašajo in poslušajo. »Kajti Mohamed se je spreobrnil in je leta 1653 postal kristjan. Zdaj je v najvišjih nebesih pri Bogu Jezusu Kristusu, ki ga imate vi le za malega preroka.«

9 »Kaj? Kako?« so zavpili. »To si še drzneš trditi? Ali te ne bi morali takoj pretepsti, da ti mine vid in sluh, ti bedni lažnivec! Vedno globlje se zapletaš v zanke, ki si si jih sam nastavil. Le počakaj - v naših rokah si, zato se pripravi na naše pesti, ki te bodo zravnale s tlemi. Zdaj od tebe zahtevamo še odločnejše dokaze. Daj nam torej dokaze, preden položimo roke nate!«

10 (Jaz) »Torej želite dokaze?« je dejal brat Ljubezen. »Saj sem vam povedal, da vam lahko najdem Mohameda. Toda niste pripravljeni, da bi ga vprašali; kajti zdaj je veličastno, nebeško bitje in prestrašili bi se, če bi nenadoma stopil pred vas, da bi odgovoril na vaša vprašanja. Zberite se in premislite, kaj ga boste vprašali, da ne bi zgrešili tega, po čemer hrepenite. Gre hkrati tudi za to, da vas spreobrnemo, vas rešimo iz tega bednega stanja in vas naredimo srečne, kakor smo mi.«

11 Te odločilne besede so nanje delovale kakor hladen tuš. Začeli so se posvetovati, kaj naj storijo, če bi res prišel. Tedaj je stopil naprej turški duhovnik in dejal: »Bratje! Zadeva je resna. Ves čas sem s strani poslušal, kaj se dogaja, in zdaj vidim, da je čas, da se stvari lotimo z vso resnostjo, da ne bi prišlo do slepila in prevare. Ker smo mi, duhovniki in vaši verski učitelji, prvi poklicani, da spoznamo resnico in presodimo, pri čem smo s tem človekom, ki je tako zmagoslavno govoril z vami, naj najprej jaz govorim z njim. Bom že dognal, kaj namerava z nami. Znal bom opraviti z njim. Prepustite mi torej vaš spor, da se zadeva razplete po resnici.«

12 Nato je mohamedanski duhovnik stopil k bratu Ljubezen in mu rekel: »Poslušaj, mladi mož, tvoj govor z možmi iz mojega verskega kroga je bil zelo izzivalen. Zato prihajam k tebi kot učitelj vere, da vidim dokaze, ki si jih ponudil. Dokaži nam torej, kar trdiš, da bomo prejeli dokaz resnice; sicer tvojim besedam ne moremo verjeti. Pripravi se torej, kajti jaz sem pripravljen preizkusiti resnico.«

13 Brat Ljubezen je odgovoril duhovniku: »Pripravi se in zberi vse svoje moči, da od strahu in

osuplosti ne onemiš. Pokličí še svoje sobrate in druge duhovnike, da boste imeli več poguma, ko se bo prikazal Mohamed.«

14 Duhovnik je takoj poklical še ostale duhovnike in rekel: »Zdaj svoje trditve uresniči in dokaži, da so resnične!«

15 Tedaj je brat Ljubezen glasno spregovoril, da so vsi jasno slišali: »Brat Mohamed, pridi dol!«

16 V tistem hipu je z višave švignil blisk in Mohamed je stal pred osuplim zbranimi duhovniki, oblečen v najlepšo turško nošo, s turbanom na glavi. Pogledal jih je in rekel: »Dragi bratje, povejte mi, kaj želite od mene?« Duhovniki pa so bili tako prestrašeni, da niso mogli spraviti iz sebe niti besede, temveč so nepremično strmeli vanj.

17 V tej zadregi se je oglasil brat Ljubezen in rekel: »Hočete dokaze in Me imenujete praznega blebetača, bednega škratka, ki ga je treba razkrinkati zaradi njegovega lažnivega govoričenja. No, vi praznoglavci, kje je vaš pogum, da udarite? Ali ne boste prijeli svojega preroka Mohameda in ga usmrtili kot izdajalca? On je tu z dokazom, ki ste ga zahtevali. Toda ti, brat Mohamed, sam povej resnico, da se ti pravoverni vročekrvneži ohladijo!«

18 Tedaj je Mohamed vzel besedo in dejal: »Dragi bratje in nekdanji sovorniki! Brat, ki me je poklical iz nebeških višin, je visok duh, vreden popolnega zaupanja v vsem, kar govori. In resnico je povedal, ko je dejal, da sem bil nekoč, kot ustanovitelj vaše vere, zapeljivec ljudstva. Nisem govoril po Božjih navdihih, temveč po lastnih zamislih sem sestavil novo vero, prilagojeno značaju in navadam vzhodnega ljudstva.

19 Uporabil sem vse, za kar sem vedel, da bo ljudem ugajalo, kajti v svojem častihlepju sem želel postati velik mož. Zato sem si izmišljal in sestavljal, kar se mi je zdelo primerno. Bil sem v polnem pomenu besede lažnivec in lažni prerok, dokler sem živel na Zemlji. Ko je naposled prišla moja smrt, veliki prerok Alaha ni odšel v sedma nebesa, temveč v najglobljo temo najnižjega pekla! Tam, v globoki temi, v mukah in bolečinah, sem imel dovolj časa za premislek, da sem spoznal, kako hud greh sem zagrešil, saj sem bil zanj tako strašno kaznovan.

20 Religija Jezusa Kristusa mi je bila dobro znana, saj sem marsikaj črpal iz nje, vendar nisem vedel, ali je bil Jezus resnično Bog ali zgolj Božji poslanec in učitelj vere; kajti nisem se mogel iztrgati iz omejenosti vsakdanjega človeka in uzreti višje luči, ker je bil moj duh preveč zatemnjen. Vera v Kristusa, prevzetnost in častihlepje, ki so tičali v meni, se namreč niso mogli spraviti skupaj. Luč ne zasije nikomur, dokler časti te poglavitne grehe. Dolga stoletja, ki so se mi zdela kakor večnosti, sem prebival pod strašno izrojenostjo najzlobnejših hudičev in si nisem mogel pomagati. Klical sem k Alahu, toda zdelo se je, kakor da Alaha sploh ni. Ostal sem neuslišán ter trpel strašne bolečine, duševne muke in očitke vesti, ki jih ni mogoče opisati. Spoznal sem, da je moja verska ustanova v Alahovih očeh vzbudila največji odpor, in zdelo se je, kakor da me je Alah povsem zavrgel ter obsodil na večne plamene trpljenja v peklú.

21 Minevalo je stoletje za stoletjem v najhujših bolečinah in trpljenju, in vedno se je zdelo, da se to strašno stanje nikdar ne bo končalo. Alah ni hotel vedeti zame, in tako sem moral trpeti brez slehernega upanja na odrešenje in olajšanje svojega nadvse žalostnega položaja.

22 Tudi moja okolica, izrodek najzlobnejših hudičev, mi ni dajala miru in me je zasmehovala na vse mogoče načine. Sprva sem se seveda zgražal nad posmehovanjem mojemu prerokovanju,

kajti še vedno sem bil prevzeten in častihlepen. Toda kakor čas celi vse rane, tako sem se tudi jaz navadil na zaničevanja in hudobije svoje okolice, in to je bilo veliko olajšanje za stanje moje duše.

23 Tako sem dobil čas za razmislek o vsem, kar sem zakrivil s svojo novo vero. S svojo nestrpnostjo do drugače verujočih, z razuzdanostjo z ženami in drugimi pregrehami - razen gostoljubnosti - se mi je kazala kot vir novega ustvarjanja hudičev vseh odtenkov za pekel. In glejte, pred menoj stojite vi, ki vas je moja vera vzgojila v prebivalce pekla.

24 Ostudni, bolj goli kakor oblečeni, hudobni, nestrpni in pohotni stojite tukaj in še pred nekaj minutami ste hoteli planiti na najplemenitejšega brata ter ga razsekati, ker vam je povedal resnico. Torej ste prevzetni, ker ste nestrpni, in zato je vaša žalostna usoda tukaj kot prebivalcev pekla; kajti v notranjosti svojega bitja ste hudiči.

25 Toda pripovedoval vam bom naprej. Nekoč - če se sme tako govoriti o peklu, zlasti o najnižjem, kjer ni niti iskric svetlobe - sem končno prišel na misel, da bi razmišljal o Jezusu kot ustanovitelju krščanske vere. Njegove nauke sem poznal, zato mi ni bilo težko spoznati neizmerne razlike med Jezusovim verskim naukom in mojim. V veri v Kristusa sem našel samo božansko, v svoji pa lastno malikovanje, saj je bila prikrojena po posvetnih slabostih orientalskega ljudstva. Čim bolj sem premišljeval o vzvišenosti Kristusovega nauka, tem večja ljubezen do Jezusa kot ustanovitelja te vere se je rojevala v meni. Spoznal sem, da je bil resnična luč v temi in zato vreden vsega spoštovanja. To nenehno premišljevanje je v meni prebudilo hrepenenje, da bi tega redkega moža spoznal. Toda kako naj bi to bilo mogoče v najgloblji peklenki temi, mi ni bilo jasno. Hrepenenje pa ni ponehalo, kajti moje spoštovanje, čast in ljubezen do tega nenavadnega genija in duha božanskega nauka ljubezni in resnice so bili preveliki

26 Nekega dne ali neke noči - to za pripoved ni bistveno - me je prevzelo tako silno hrepenenje po tem možu, da sem kakor v blaženosti izdihnil ljubeč vzdih: »Ah, moj ljubi Jezus, ko bi le imel milost, da bi te smel enkrat videti in govoriti s teboj! To bi mi gotovo olajšalo moje neznosno trpljenje.«

28 V tistem trenutku se je zabliskalo pred mojimi očmi, nad menoj se je razpel čudovit lok žarkov in neviden glas je spregovoril: »Mohamed! Tvoji grehi so veliki, toda ljubezen večnega Očeta od ljudi, Jezusa, je še večja.«

27 Ko je glas umolknil, je lok žarkov izginil in znašel sem se na lepi zeleni livadi, polni cvetja in omamnega vonja; vse muke in trpljenja so izginila. Padel sem na kolena in na obraz, ga zakril z rokami ter jokal od sreče, da sem doživel ta veličastni dogodek, ko sem bil rešen iz strašnega pekla in hkrati spoznal, da je Kristus resnično Alah, Oče in Stvarnik ljudi; o tem me je prepričal tudi ta prenos iz najgloblje teme pekla na tako čudovito, svetlo livado. Kolikor sem mogel, sem se zahvaljeval za to veliko milost in se obenem čudil, kako sem mogel tako nenadoma postati prost vseh muk ter se počutiti tako dobro in zdravo.

29 Ko sem že dolgo ležal z obrazom na tleh ter slavil in hvalil Alaha v Jezusu, sem začutil roko, ki se me je dotaknila, in zaslišal glas, ki mi je velel, naj vstanem. Začudeno sem pogledal proti postavi, ki me je predramila iz mojega blaženega stanja in mi ukazala vstati, in glej - pred menoj je stal isti plemeniti človek, s katerim ste se tako vneto prepirali zaradi moje zmotne vere, in me prijazno gledal.

30 Ah, ne morem vam opisati, kakšna radost je preplavila moje srce, ko sem po tako temni noči najzlobnejšega pekla uzrl prijazen človeški obraz. Nekaj časa sem bil kot očaran od veselja in sem ga gledal, končno sem spregovoril in rekel: »Alah s teboj, dober prijatelj! Povej mi, kje sem, saj se popolnoma nič ne najdem?«

31 In dobri brat je rekel: »Na svoji lastni zemlji svojega spoznanja in ljubezni.« Teh besed nisem razumel, vendar sem jih sprejel z dobrim srcem in ga nadalje vprašal: »Dragi brat, povej mi, kako naj pridem do mojega Očeta Alaha Jezusa, saj me je pred časom rešil iz najglobljega pekla in me pripeljal sem.«

32 Tedaj je ljubi brat odgovoril: »K Njemu boš prišel, toda brez del ljubezni si, in brez njih nihče ne pride k Alahu, Očetu, ki je čista Ljubezen in ki se v podobi Jezusa dá gledati svojim otrokom ter z njimi prebiva v najvišjih nebesih. Jaz pa te bom vodil, da si pridobiš tiste kreposti, ki te bodo pripeljale k Njemu, in da boš imel tudi sam kaj pokazati, s čimer se dosežejo nebesa.«

33 In glejte, temu najplemenitejšemu človeku, ki stoji tukaj, se imam zahvaliti, da sem zdaj nadvse srečen.« V tistem trenutku je zasijal kakor sonce, šinil kakor blisk nazaj v nebeške višave in izginil.

11 Ponavljajoči se čudež pomnožitve jedi in pijače!

(Mohamedanci so se spreobrnil h krščanstvu in bili pogoščeni; znova se je čudežno pomnožila jed in pijača. Na kolenih so se zahvaljevali za prejeto hrano. Prispeli angeli so zapeli, se pridružili družbi in stopili v službo pri bratu Ljubezni, ki jim je naročil, naj poučujejo Mohamedance.)

1 Mohamedanski duhovniki in njihovi verniki so stali kakor začarani in niso vedeli, pri čem so; zato se je brat Ljubezni obrnil k njim in jih vprašal: »No, kaj pravite na to? Ali sem svoje trditve dokazal kot resnične ali ne?«

2 »Da, pri Alahu, res je, česar nismo verjeli; zato se nočemo več prepirati s teboj, temveč hočemo postati kristjani, kakor ste vi, in pokazalo se bo, ali smo vredni, da smo kot taki sprejeti.«

3 (Jaz)»Dobro je, da ste se po tako močnem dokazu dali pregovoriti, namesto da bi pretepli Mene, kakor ste mi obljubili. Ker pa ste lačni, vas bomo najprej pogostili, da boste videli, da smo res dobri ljudje in da zlo vračamo z dobrim; tako bomo takoj izpolnili eno izmed postav Kristusovega nauka. Zato se posedite v skupinah, da vam bo mogoče razdeliti jedi.«

4 Nato se je brat Ljubezni obrnil k svoji družbi in rekel: »Položite vse svoje zaloge predse, da bodo blagoslovljene od nebeškega Očeta kakor zadnjič in bodo zato zadostovale za veliko množico novih gostov.« Takoj je vsak položil predse, kar je prinesel, in mirno čakal na brata Ljubezni, da izprosi blagoslov z neba. Toda tokrat ni hotel takoj; obrnil se je k Emanuel Swedenborgu in ga vprašal, ali bi ne poskusil sam izprosi blagoslova od zgoraj.

5 Ta pa je prišel v zadrego, saj si ni upal prositi za tako veliko milost, in je prosil, naj vendar brat Ljubezni, ki ima veliko večjo vero in izkušnost, sam zaprosi za blagoslov; kajti on,

Swedenborg, ima preveč dvomov o uspehu, zato bi mu lahko spodletelo.

6 »No, če je tako, potem moram to res Sam storiti,« mu je odvrnil brat Ljubezni, takoj je blagoslovil jedi in naročil, naj jih vsak sam razdeli. In znova je ostal velik presežek; na lastne oči so videli, kako se je hrana množila, zato je med razdeljevalci zavladovalo veliko veselje. Nazadnje je imel skoraj vsak toliko preostanka, kolikor ga je imel na začetku pred delitvijo, in tako tudi dovolj, da se je sam nasitil - kar se je tudi zgodilo.

7 In spet je zazvenelo isto hvaljenje dobrega okusa in prijetnega vonja kakor ob prejšnjem blagoslovu; zato so bili vsi ljudje v zelo veselem in dobrem razpoloženju. Ko so obrok zaužili, je brat Ljubezni rekel: »Po vsaki jedi se je treba ljubeče zahvaliti Očetu v nebesih, ki nam jo je dal in blagoslovil, da se veseli svojih dobrih otrok.« Takoj so vsi pokleknili in se v globoki ponižnosti srca zahvalili Darovalcu in Darovalcu dobrega obroka za njegovo dobroto in blagoslov, ki je jed naredil tako nebeško okusno.

8 Medtem se je v veliki daljavi zaslišala čudovita pesem velikega zbora ljudi, ki so se zdeli vedno bližje. In res so v daljavi, od koder je prihajalo petje, zagledali svetlobo na nebesnem svodu in veliko množico ljudi, ki so se približevali ter peli veličastno pesem. Vsa družba je radovedno zrla v ta pojav, ki je plul vedno bližje in prepeval visoko zahvalnico dobremu Očetu v nebesih. Ko je pevski zbor prilebdel nad družbo, je obstal na mestu in pel naprej.

9 Ta spev je bil tako lep, da so se vsi počutili kakor iz sebe in kakor bi bili povzdignjeni v nebeške višave. Nepremično so gledali skupino pevcev, ki je bila sestavljena iz samih čudovitih mladeniških postav in je z višine zrla na množico.

10 Končno je petje utihnilo in zbor mladeničev je počasi priplaval navzdol k družbi, ki je bila polna začudenja, kaj naj bi to pomenilo. Brat Ljubezni je rekel: »Kakor kaže, prihajajo k nam blaženi duhovi, zato jih moramo prijazno sprejeti; saj so tudi oni naši bratje, čeprav duhovno višje razviti.« Vsi so pritrdili in rekli: »Kakšno sporočilo nam prinašajo ti čudoviti mladeniči?«

11 Zbor mladeničev je pristopil, se v krogu razvrstil pred brata Ljubezni, se mu globoko priklonil in rekel: »Ljubi brat, poslani smo od božanske Ljubezni, da služimo tebi in tvoji družbi, če nas želiš.« Nato je brat Ljubezni odgovoril: »Prav, dela imam za vas dovolj; danes smo namreč prejeli večtisočglavo množico novih izpovedovalcev Kristusa, in te je treba poučiti v krščanski veri. Tako imate takoj nalogo in se je lahko nemudoma lotite.

12 Mi pa bomo medtem med seboj pokramljali. Zato se lotite svojega dela in poučite nove brate in prijatelje o vsem, kar je potrebno. Kajti, kakor vidite, so to Mohamedanci in zato potrebujejo razjasnitev nasprotij do krščanske vere, da se bodo mogli v vsem znajti, kar je potrebno za mirno sožitje in duhovni napredek.«

12 Swedenborg prepozna v bratu Ljubezen Očeta Jezusa!

(Emanuel Swedenborg je v bratu Ljubezni spoznal Boga Očeta, Jezus Kristusa, ki mu je naročil, naj tega ne razodeva, temveč naj ga odslej imenuje brat Ljubezni. Swedenborg,

povsem prevzet od ljubezni, je Očeta večkrat poljubil. Pogovor o veri. Mohamedanci so prejeli nebeška oblačila.)

1 Takoj ko so se mladeniči globoko priklonili, so stopili med Mohamedance in jim naročili, naj sedejo, da bodo lahko v miru poučeni. Ko so se posedli, so začeli učiti. Medtem se je brat Ljubezni z družbo nekoliko oddaljil in se z njimi pogovarjal o različnih stvareh. Med tem pogovorom se je Emanuel Swedenborg približal bratu Ljubezen in ga dolgo opazoval, ne da bi spregovoril.

2 Nazadnje je pristopil bliže in rekel: »Ljubi brat, nekaj mi leži na srcu, o čemer bi rad govoril samo s teboj; bi bil pripravljen z menoj na samem in nekoliko ob strani spregovoriti?«

3 »O da, z veseljem; rad ustrezem vsakomur po njegovi želji, torej tudi tebi. Pojdiva sama na sprehod in se pogovoriva.«

4 Nato sta se oba oddaljila in odšla sama od družbe. Ko sta prišla tako daleč, da sta lahko svobodno govorila, je Swedenborg dejal: »Ljubi brat! Ti nisi navaden brat med nami, temveč - kakor trdno verujem - sam Oče Jezus.

5 To mi je pokazal blagoslov in pomnožitev jedi kakor na gori pri Kafarnaumu; že tvoje preprosto besede: 'Brat Mohamed, stopi dol,' in on je bliskovito sledil tvojemu ukazu. Nato ti angeli in njihovo najgloblje priklanjanje ter tvoje zapovedovanje nad njimi, kakor gospodar s podrejenimi služabniki - vse to mi pričuje, da stojiš nad Mohamedom in nad angeli ter da si sam Gospod. In čim dlje te gledam, tem večja postaja moja ljubezen do Tebe, tako da skoraj za vse drugo nimam oči, kakor zaljubljenec, in gledam le še tebe. Ljubi brat, povej mi odkrito, ali je moja sodba pravilna ali ne.«

6 In Jaz kot brat Ljubezni sem mu rekel: »Da, ljubi brat, lahko je pravilna; toda ne razkrivaj Me, da nad družbo ne pride sodba, temveč naj vsak svobodno živi in ravna, kakor hoče. Ti pa se do Mene vedi kakor doslej in ne dajaj znamenja, da sem ti postal kdo drug; ostajam ti tvoj brat Ljubezen, kakor prej. Tako ne bo vzburjenega nikakršnega razburjenja.«

7 Poln ljubezni je Swedenborg pritisnil Mojo roko k svojim ustom in jo poljubil, Me s solzami oblit ljubeče gledal in govoril: »O Oče! Kako neizrekljivo srečen sem, da te smem končno videti, Tebe, moja Ljubezen in moje vse! Dragi, dobri Oče, dovoli, da Te poljubim, kajti moja ljubezen je tako velika, da se ne morem zadržati.«

8 In ko je to izrekel, Me je objel in večkrat poljubil, tako da sem ga moral opomniti, naj se umiri, sicer bi drugi utegnili postati pozorni in radovedni, kaj tako ljubečega je med nama. Tedaj se je hitro zdramil in Me prosil odpuščanja zaradi svoje nebrzdane ljubezni.

9 Jaz pa sem mu rekel: »Vidiš, ko bi Mi bil pomagal nositi težko deblo, ne bi bilo treba obiskati drugega pekla, temveč bi se bila že prej srečala.« To razodetje ga je užalostilo in ganjeno Me je prosil odpuščanja zaradi svoje neljubečnosti, ki sem Mu jo bil že zdavnaj skrivaj odpustil.

10 Medtem ko so angeli poučevali Mohamedance, sva hodila sama in govorila o različnih zadevah vere in o tem, kako težko je ob neveri in posvetnosti ljudstva uvesti vero kot pravo Božjo Besedo. Govorila sva tudi o nenehnem upadanju vere in končno o popolni brezvernosti ljudstva ter o tem, da bo tedaj že pred vrati sodba sveta, ki bo začela prebujati tiste, ki spijo v grobovih svojih grehov. Medtem so angeli končali poučevanje in midva sva se takoj vrnila k družbi.

11 Ko sva se vrnila s sprehoda, so mladeniči takoj stopili naprej, se priklonili in sporočili, da so svojo nalogo natančno izpolnili. Nato sem se kot brat Ljubezen obrnil k Mohamedancem in jim rekel: »Alah je velik in njegov ljubezen neskončna; zato vam hočem ustvariti oblačila, da pokrijete svojo nagoto,« in se obrnil k mladeničem: »Pojdite in prosite večno Ljubezen v Mojem imenu za oblačila za uboge brate, ki ste jih poučili, da bodo vsaj nekoliko podobni nam.«

10 Komaj sem to izrekel, so se mladeniči priklonili in hitro odplavali izpred oči bratov, ki so gledali za njimi; toda kmalu so bili spet nazaj, obloženi z novimi oblačili, ki so jih kakor v letu izročali čakajočim. Ti so se hitro oblekli in se čudili, kako jim je vse kakor ulito pristajalo.

11 Ko je bilo to opravljeno in so bili vsi dobre volje, sem vsej družbi rekel: »Bratje, naša današnja odprava se je dobro posrečila, četudi se je začela zelo viharno. Vem namreč, kako je treba pristopiti k blodnim bratom, da bi dočakali zmago resnice; in tako je bilo tudi tukaj: iz volkov so postale ovce. Zdaj pa, ko imamo vsi dovolj zalog, se ne bomo vrnil, temveč bomo poiskali še druge kraje in pomagali tistim, ki so v duhovni in telesni stiski.« S tem predlogom so se vsi navzoči strinjali.

* * *

Ti dogodki v onostranstvu so le majhen izsek iz tega, kar je videl in slišal Franz Schumi. K temu še izsek na začetku vira: Zgodba o Emanuelu Swedenborgu, ki jo je Oče Jezus podal po Franzu Schumiju in v kateri je opisano duhovno vodstvo tega za pristni Kristusov nauk nadvse zaslužnega moža v duhovnem kraljestvu vse do njegove dopolnitve kot velikega kneza med velikimi ter knezi Novega Jeruzalema.